# שער הפסוקים — פרשת כי תבוא



ולקח הכהן הטנא. הטנא בגימטריא אדנ"י:

סימן כ"ז:

ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה:

(מזולתו) כבר הודעתיך, ענין י"א סימני הקטרת. וענין עשתי עשרה יריעות עזים. וענין י"א ארורים, שבפרשת כי תבא. ועניינם הוא, כי כמו שיש י"ס דקדושה, כן יש י"ס של הקליפות. ועוד יש בתוכם נצוץ אחד של קדושה, המחיה אותם, בסוד ומלכותו בכל משלה. אמנם יש חילוק אחד ביניהם, והוא, כי הי"ס של הקדושה, הנקראים עצמות וכלים, הנה העצמות שהוא החיות המחיה אותם, הוא מובלע ומתעלם בתוכם. וכמ"ש בהקדמת התקונין איהו וגרמיהון, איהו וחייהון, חד בהון. ולכן מספרם הם עשר בלבד, שהם עשר יריעות המשכן:

אמנם העשר קליפות אין חיות הקדושה מובלע בתוכם, כי אין הקדש מתערב בחול, אמנם עומד למעלה מהם, ומשם מאיר ומחיה אותם מרחוק, וע"כ מספרם י"א. וכמ"ש בזוהר בפרשת תרומה, בענין עשתי עשרה יריעות, כי כל המוסיף גורע, והבן זה. גם ביארנוהו שם במקומו. וז"ס ג' בח" י"א שזכרנו:

ונבאר עתה, ענין אלו הי"א ארורים, הנה הא' ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה, והוא כנגד הקליפה, הנקראת א"א דקליפה. ולכן נאמר בו, ושם בסתר, בסתרו של עולם, הוא א"א המסתתר ומתלבש תוך עולם האצילות כלו כנודע. ולכן יש בזה הפסוק י"ג תיבות, עד תיבת בסתר, והם כנגד י"ג תיקוני דיקנא דעתיקא קדישא. וארור מקלל אביו ואמו, כנגד או"א. אח"כ חמשה ארורים אחרים, כנגד חמשה ראשונות דז"א, שהם, כח"ב גדולה גבורה. אח"כ ארור שוכב עם אחותו, כנגד ת"ת דז"א, כי שם התחלת רישא דנוקבא, כנגד החזה כנודע. והנה היא אחותו דזעיר, בבחינתה שם, ולא במקום אחר, כי שם תכלית דבקותם, מה שאין כן בה' ראשונות שבה לא נמצא יותר. (ע"כ מזולתו):